

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 1Cb/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120378079
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2021:6120378079.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudcom JUDr. Ivanom Šepitom v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpený: JUDr. Tomáš Zboja, advokát, Kuzmányho 4, 036 01 Martin, proti žalovanému: AXA poisťovňa a.s., so sídlom Lazarská 13/8, 120 00 Praha 2, IČ: 281 95 604, Česká republika, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizovanej zložky: AXA poisťovňa a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, Kolárska 6, 811 06 Bratislava, IČO: 36 857 521, právne zastúpený: CLS Čavojský & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, Zochova 6 - 8, 811 03 Bratislava, IČO: 36 854 972, v konaní o zaplatenie 147,49 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 147,49 eur, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 100 %, ktoré mu je žalovaný p o v i n n ý zaplatiť vo výške, o ktorej bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím Okresného súdu Ružomberok.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica 10.09.2020 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 147,49 eur a náhradu trov tohto konania.

2. Po skutkovej stránke žalobca svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru, ktorú si tento uplatnil na náhradu u žalovaného. Oznámením o poistnom plnení žalovaný oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Poškodený následne uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť oznámil žalovanému. Žalobca opiera nárok na náhradu škody v zmysle § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 7 a § 15 ods. 1 zákona o PZP a v zmysle § 442 ods. 1 OZ. Žalovaný pohľadávku žalovanému vo výške 147,49 eur neuhradil.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 05.10.2020 platobný rozkaz sp. zn. 31Up/1729/2020, voči ktorému podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor, v ktorom uviedol, že dňa 19.11.2018 o 18.30 hod. došlo na Liptovskej ulici v Ružomberku ku škodovej udalosti, v rámci ktorej došlo k stretu zaparkovaného motorového vozidla značky HYUNDAI i30, EČV: RK639BU (ďalej ako „poškodené motorové vozidlo“) ktorého vlastníkom v čase škodovej udalosti bola E. P., K. XXXX/X, XXX XX I. („poškodený“) a motorového vozidla značky PEUGEOT PARTNER, EČV: RK 952CH, ktorého vodičom

a vlastníkom v čase škodovej udalosti bol J. J., K. XXXX/X, XXX XX I. (ďalej ako „poistený“), ktorý mal motorové vozidlo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Poškodený mal v čase škodovej udalosti

1Cb/34/2020

-2-

svoje motorové vozidlo poistené v Generali Poistovňa, a.s. Následne si nechal svoje motorové vozidlo opraviť, pričom opravu vykonala ALTERIA MOTOR, s.r.o., za ktorú bola následne vystavená faktúra vo výške 620,88 eur (táto suma nie je v konaní rozporovaná a bola žalovaným uhradená v plnej výške). Poškodený si od žalobcu na základe zmluvy o prenájme č. 657/7 zo dňa 04.12.2018, na obdobie od 04.12.2018 do 10.12.2018 (spolu 7 dní) prenajal náhradné motorové vozidlo zn. KIA CEED, EČV: BL341KZ, pričom denné nájomné podľa zmluvy predstavovalo sumu vo výške 45,60 eur s DPH/1 deň nájmu náhradného motorového vozidla. Po skončení doby nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 180674, vystavenú dňa 10.12.2018, na sumu 319,20 eur s DPH. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2018 uzavretej medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, postúpil poškodený na žalobcu pohľadávku voči žalovanému ako poisťovni z titulu náhrady poistného plnenia vo výške 319,20 eur s DPH ako náhrady za nájomné za náhradné vozidlo. Poškodený podaním označeným ako “Oznámenie o postúpení pohľadávky” zo dňa 10.12.2018, žalovanému oznámil, že došlo k postúpeniu pohľadávky zo škodovej udalosti z poškodeného na žalobcu. Žalovaný nárok žalobcu uznal len sčasti (a to čo do výšky 171,71 eur) a podaním zo dňa 29.05.2019 označeným ako “vybavili sme Vašu poistnú udalosť” žalobcovi oznámil, že mu poskytuje poistné plnenie vo výške 171,71 eur. Od fakturovanej sumy 319,20 eur žalovaný odpočítal sumu, ktorú považoval za neúčelne vynaloženú vzhľadom na obvyklú dobu opravy poškodeného motorového vozidla, t.j. sumu 136,80 eur s DPH, odpočet pevných nákladov vo výške 10,69 eur s DPH. Žalobca, na ktorého poškodený postúpil svoj domnelý nárok prostredníctvom zmluvy o postúpení pohľadávky, si následne voči žalovanému v predsúdnom konaní podaním označeným ako “Upomienka”, zo dňa 22.07.2020, uplatnil nárok na zaplatenie zostávajúcej časti pôvodne uplatnenej sumy za nájom náhradného motorového vozidla, t.j. sumu vo výške 147,49 eur s DPH. Žalovaný poukázal na to, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 CSP, s tým, že povinnosťou žalobcu je dostatočne opísať a identifikovať rozhodujúce skutočnosti a nemôže ich nahradiť odkazom na označené dôkazy ako to urobil žalobca v žalobe. Predmetom tohto sporu je zníženie poistného plnenia za nájom náhradného motorového vozidla, a to s poukazom na dĺžku doby nájmu, na ktorú bol nájom náhradného motorového vozidla dojednaný, odpočet pevných nákladov a ďalšie relevantné skutočnosti, na ktoré žalovaný poukazuje. Pokiaľ ide o dĺžku nájmu motorového vozidla po dobu 7 dní, túto žalovaný považuje za neúmernú, a to s poukazom na obvyklú dobu opravy motorových vozidiel, rozsah poškodenia motorového vozidla, ako aj ďalšie skutočnosti. Žalovaný má za to, že príčinná súvislosť, pokiaľ ide o povinnosť uhradiť nájomné za poškodené motorové vozidlo je daná len do doby, kedy bolo poškodené motorové vozidlo v oprave, t.j. kedy prebiehal proces vrátenia predmetnej veci (poškodeného motorového vozidla) do pôvodného stavu. Samotný moment vystavenia, resp. nevystavenia tzv. krycieho listu je irelevantným pri zisťovaní výšky škody spočívajúcej v nákladoch za nájom náhradného vozidla. Žalovaný zároveň dáva súdu prvej inštancie do pozornosti, že škoda na poškodenom motorovom vozidle bola likvidovaná havarijným poisťovateľom tohto vozidla, a teda nie žalovaným. Žalovaný v súvislosti s problematikou účelnosti vynaložených nákladov spojených s nájmom náhradného motorového vozidla poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 1.6.2015, sp. zn. 25 Cdo 4868/P2014, ako aj rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 25 Cdo 232/2012 zo dňa 28.02.2013, ako aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1Cob/85/2015 zo dňa 09.06.2016. Žalovaný uhradil žalobcovi jeho skutočný nárok, pričom má za to, že žalobcom uplatnený domnelý nárok mu nesvedčí. Z uvedených dôvodov žalovaný neuznáva žalobcom uplatnený nárok čo do dôvodu a výšky. Žalovaný zároveň uviedol, že nakoľko poškodený si nárok na náhradu škody na svojom vozidle neuplatnil u žalovaného (ako povinného zmluvného poisťovateľa škodcu), ale svoj nárok si uplatnil u svojho havarijného poisťovateľa (Poisťovňa GENERALI, a.s.), ktorý zabezpečil najmä likvidáciu poistnej udalosti a vykonával obhliadky poškodeného vozidla, žalovaný nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť rýchlosť likvidácie, ako ani rýchlosť pri uskutočňovaní obhliadok vozidla mobilným technikom. Žalovaný má za to, že je potrebné v konaní skúmať kto zapríčinil neprimeranú dĺžku opravy poškodeného vozidla. S odkazom na vyššie uvedené žalovaný navrhol v konaní vypočúť samotného poškodeného, ako aj štatutára autoservisu, ktorý opravu poškodeného vozidla vykonal (k dôvodom dĺžky trvania opravy a k jej priebehu, rozsahu

poškodení poškodeného vozidla a pod.), resp. ním poverenú osobu. Žalovaný popiera, že by žalobcovi v súvislosti so škodovou udalosťou vznikol nárok na náhradu skutočnej škody v sume 147,49 eur. Žalovaný ďalej uviedol, že k zníženiu poistného plnenia v uvedenej časti pristúpil z dôvodu, že za skutočnú škodu nie je možné považovať ušetrené náklady, teda náklady spojené s prevádzkou vlastného vozidla, náklady na prevádzkové náplne, mazadlá, údržbu a bežné opravy vozidla a jeho opotrebenie (tzv. pevné náklady), a to s poukazom na počet najazdených kilometrov (tzn. 220 km) náhradným motorovým vozidlom zo strany poškodeného, ktoré boli ušetrené na strane poškodeného tým, že počas opravy poškodeného vozidla nemohol toto vozidlo užívať. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na uznesenie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 22.09.2011 I. ÚS 1648/1, rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 17.2.2012, sp. zn.: 4C/73/2011, rozsudok NS Českej republiky zo dňa 16.10.2008 sp. zn. 25 Cdo/2703/2006, rozhodnutie Obvodného súdu pre Prahu 7, sp.zn. 31C/209/2010-61. S poukazom na uvedené žalovaný opakovane uviedol, že výpočet výšky pevných nákladov vychádza zo zaužívaných štandardizovaných postupov a v zmysle uvedeného preto v rámci likvidácie poistnej udalosti pristúpil žalovaný k oprávnenému zníženiu výšky uplatneného domnelého nároku žalobcu o sumu pevných nákladov vo výške 10,69 eur, a to pri zohľadnení počtu dní nájmu náhradného motorového vozidla zo strany poškodeného a za prejdených 220 km. V danom prípade bol žalovaný povinný nahradiť poškodenému skutočne vzniknutú škodu za prenájom náhradného motorového vozidla
1Cb/34/2020

-3-

v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov poškodeného, ktorú žalovaný vyčíslil na sumu 171,71 eur, a to aj po odpočítaní tzv. pevných nákladov a nepriznaných položiek vzhľadom na obvyklú dobu opravy. Okrem uvedenej skutočnosti žalovaný namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie s tým, že poukázal na neplatnosť nájomnej zmluvy. Držiteľom náhradného vozidla je obchodná spoločnosť ČSOB Leasing, a.s., a teda nie je zrejmé, v akom vzťahu je žalobca s vlastníkom náhradného vozidla, resp. držiteľom náhradného vozidla a na základe akého právneho dôvodu náhradným vozidlom disponuje a ďalej ho požičiava. Vo vzťahu k nájomnej zmluve je teda sporným či bol žalobca oprávnený náhradné vozidlo ďalej prenajať, ak ho bol v čase uzavretia nájomnej zmluvy oprávnený prenajať so súhlasom vlastníka náhradného vozidla, či takýto súhlas mal a na základe akého právneho dôvodu žalobca disponoval náhradným vozidlom. Žalovaný ďalej namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z toho dôvodu, že oznámenie o postúpení pohľadávky a zmluvu o postúpení pohľadávky nepovažuje za relevantné preukázanie takéhoto postavenia žalobcu, nakoľko zakladajú pochybnosti o jeho aktívnej legitímácii a považuje ich za neplatné. Ak žalobca ako spoločnosť požičal náhradné vozidlo tretej osobe, nárok na náhradu nájomného nepatrí žalobcovi, ale vlastníkovi náhradného vozidla, z čoho je zrejmé, že žalobca nebol oprávnený vystaviť poškodenému faktúru za nájom náhradného vozidla. Záverom žalovaný dodal, že ak by súd mal za to, že aktívna vecná legitímácia je v tomto konaní daná a preukázaná zo strany žalobcu, je na úvahu súdu, či postupom poškodeného a žalobcu nedošlo k naplneniu § 584 zákona č. 40/1964 Zb.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovaného proti predmetnému platobnému rozkazu uviedol, že tvrdenia žalovaného ohľadom nedostatočnej špecifikácie skutočností, ako aj neoznačenia dôkazov, o ktoré žalobca opiera svoj návrh považuje v plnom rozsahu za neopodstatnené a účelové. Návrh na vydanie platobného rozkazu spĺňa náležitosti uvedené v zákone č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní. Tu žalobca poukazuje na § 3 ods. 4 predmetného zákona, podľa ktorého uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať, ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Ak sú žalobca a žalovaný účtovnými jednotkami, postačí pripojiť faktúru alebo inú výzvu podobnej povahy, ktorou sa požadovalo splnenie uplatňovaného nároku od žalovaného (ďalej len „faktúra“), a vyhlásiť, že uplatňovaný nárok žalobca eviduje vo svojom účtovníctve. Uvedené žalobca aj urobil, a preto považuje tvrdenia žalovaného za zjavne neopodstatnené. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, konanie podľa tohto zákona predstavuje ALTERNATÍVNY spôsob uplatňovania peňažných nárokov k postupu podľa Civilného sporového poriadku. Ide teda o rovnocennú alternatívu uplatnenia peňažného nároku žalobcu a je výlučne na zvážení a slobodnej vôle žalobcu, či si svoju pohľadávku uplatní v rámci efektívnejšieho a rýchlejšieho upomínacieho konania v intenciách zákona č. 307/2016 Z.z. alebo podá návrh na vydanie platobného rozkazu na miestne príslušnom súde podľa príslušných ustanovení CSP. Žalobca opiera svoj nárok na náhradu škody o príslušné ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Prenájom náhradného vozidla je totiž súčasťou súčasnej judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Uvedené napokon

potvrzuje aj samotné metodické usmernenie členov SKP č. 17/2002. Za účelom bližšej špecifikácie skutočností uvedených v žalobe žalobca dodáva, že dňa 19.11.2018 došlo v Ružomberku, ku škodovej udalosti na motorovom vozidle Hyundai i30, ev. č. RK 639 BU, spôsobenej poškodenému: E. P.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Peugeot Partner, ev. č. RK 952 CH, poisteného v poisťovni žalovaného. Predmetnú poistnú udalosť žalovaný eviduje pod č. 18.20007.0034218. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a to zapožičaním si náhradného vozidla KIA Ceed, ev. č. BL 341 KZ u žalobcu v zmysle zmluvy o nájme č. 657 /7 zo dňa 04.12.2018. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 180674 zo dňa 10.12.2018, s dátumom splatnosti 24.12.2018 na sumu 319,20 eur. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 29.05.2019 žalovaný oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku škody, čím priznal náklady iba v sume 171,71 eur. Poškodený uzatvoril so žalobcom dňa 10.12.2018 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti zo dňa 19.11.2018 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poskytol poškodenému žalobca. V zmysle bodu 5. predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejmé, že k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného. Žalobca ešte pred podaním žaloby doručil žalovanému upomienku č. 20200098, na ktorú žalovaný nereagoval. Keďže žalovaný nenahradil škodu vo vzniknutom rozsahu, žalobca sa namiesto poškodeného v tomto konaní domáha preplatenia zvyšnej časti nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla. Listinné dôkazy preukazujúce skutočnosti uvedené v návrhu boli žalovanému riadne doručené už pri uplatňovaní si náhrady škody v rámci likvidácie poistnej udalosti a tvoria podklady pre rozhodnutie žalovaného o ukončení šetrenia poistnej udalosti. Predmetné dokumenty boli predložené spolu s návrhom taktiež súdu a na tieto opätovne žalobca odkazuje. Náhrada škody má reparačnú funkciu a má zaistiť plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy. Nakoľko poškodený potrebuje vozidlo každodenne, je potrebné za plnú kompenzáciu brať aj prenájom náhradného vozidla ako spôsobenej škody. Náhrada škody má podľa nášho názoru plniť reparačnú funkciu a má zaistiť plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nakoľko poškodený bol nie vlastným pričínením v dôsledku škodovej udalosti fakticky obmedzený v užívaní vlastného vozidla. Nakoľko zo strany žalovaného bolo poskytnuté čiastočné poistné plnenie, nemôže byť sporné to, že poškodenému vznikol

1Cb/34/2020

-4-

počas jeho obmedzenia nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla. Spornou v tomto konaní zostáva len výška predmetného plnenia. Žalobca v tejto súvislosti dal do pozornosti stanovisko, podľa ktorého škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypožičanie osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia je potrebné považovať skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov (R7/1992). Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, škoda spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla. Keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode, a teda by nebol nutný nájom náhradného motorového vozidla. Žalobca ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach (sp. zn. 3Cob/189/2014), v ktorom sa súd priklonil k vyjadreniu žalobcu, zohľadňujúc aj rozhodovaciu prax súdov v tom, že možnosť využiť náhradné vozidlo počas opravy vlastného motorového vozidla má byť akousi formou kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného a tento inštitút slúži aj k nahradeniu zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Žalobca tiež uviedol, že neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť poškodenému, aby hľadal najlacnejšiu požičovňu resp. robil preukázateľne výber medzi požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú tak, aby čo možno v najväčšej miere vyhovel poisťovni škodcu. Rovnaký záver zaujal aj Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017. V opačnom prípade by sa jednalo o neprimerané zaťažovanie poškodeného keďže už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou je zaťažovaným a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného. Pokiaľ žalovaný poukazuje na rozhodnutia súdov v susednej Českej republike, tak žalobca dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo/129/2017 zo dňa 31. októbra 2017, podľa ktorého s prihliadnutím na čl. 3 CSP do pojmu ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít možno zaradiť rozhodnutia Ústavného súdu SR, Najvyššieho súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne aj Súdneho dvora Európskej únie. Rozhodnutia súdov iných štátov, a teda ani rozhodnutia

Ústavného súdu ČR a Najvyššieho súdu ČR pod tento pojem nespádajú. Žalobca naproti tomu poukazuje na ustálenú judikatúru odvolacích súdov na území Slovenskej republiky, a to v skutkovo a právne obdobných veciach. Žalobca podotýka, že žalovaným priznanú dĺžku prenájmu náhradného vozidla považuje za neoprávnené a svojvoľné krátenie poistného plnenia, nakoľko práve v dôsledku škodovej udalosti poškodený nemohol svoje vozidlo reálne užívať odo dňa vzniku škodovej udalosti až do ukončenia predmetnej opravy a následného odovzdania opraveného vozidla späť poškodenému, pretože až vtedy pominie faktické obmedzenie poškodeného spôsobené dopravnou nehodou. V tomto smere žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13Cob/138/2019 zo dňa 03.12.2019, pokiaľ ide o nutnosť a účelnosť nájmu žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/145/2018 a 14Cob/129/2018. Dobu opravy vozidla poškodený nemal možnosť ovplyvniť, preto ani k tejto dobe zodpovedajúca doba prenájmu náhradného motorového vozidla nebola situáciou, že by tu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov v súvislosti so zabezpečením zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Relevantným je tak okamih spôsobilý zamedziť tomu, aby poškodený už nemusel v súvislosti s dopravnou nehodou vynakladať ďalšie finančné prostriedky. Vysvetlenie uvedené v predloženom oznámení o vybavení poistnej udalosti zo dňa 29.05.2019 považuje žalobca za nedostatočné a ničím nepodložené. Podstatnou skutočnosťou tiež je, že servis vystavuje faktúru ešte pred odovzdaním opraveného motorového vozidla a zasiela ju poisťovni na vystavenie krycieho listu. Až po obdržaní krycieho listu servis vozidlo vydá poškodenému. Dátum dodania tovaru/ služby uvedený na faktúre tak nie je možné automaticky považovať za dátum, kedy si poškodený aj fakticky mohol vyzdvihnúť vozidlo zo servisu. Okamih vystavenia faktúry za opravu totiž sám o sebe nie je spôsobilý zamedziť tomu, aby poškodený už nemusel v súvislosti s dopravnou nehodou vynakladať ďalšie finančné prostriedky. Žalovaný v danom smere ani nenamietal dátum odovzdania opraveného vozidla späť poškodenému. Pre úplnosť žalobca dodal, že posudzovanie nákladov vynaložených na opravu poškodeného vozidla, ako aj nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla vykonával ten istý poisťovateľ, t.j. žalovaný. Neobstojí preto tvrdenie žalovaného, že nemal žiadnu možnosť ovplyvniť dĺžku opravy vykonávanej servisom a dĺžku likvidácie škodovej udalosti. Takéto tvrdenie je zjavne účelové a nepravdivé. Rovnako žalobca nepovažuje za potrebné vykonávať znalecké dokazovanie ohľadom toho, aká je obvyklá doba opravy poškodeného vozidla. Uvedené je z hľadiska posúdenia dôvodnosti uplatneného nároku irelevantné, nakoľko uvedené nič nemení na možnostiach poškodeného ovplyvniť dĺžku opravy. Predmetné znalecké dokazovanie považuje žalobca s prihliadnutím na výšku istiny za neehospodárne a neúčelné, a preto s ním nesúhlasí. Navyše žalovaný mal možnosť do konania predložiť vlastné odborné vyjadrenie alebo posudok, z ktorého záverov vychádzal pri posudzovaní škodovej udalosti. To sa však nestalo. Z dôvodov vyššie uvedených má žalobca za neopodstatnený aj navrhnutý výsluch poškodeného a štatutára servisu. Žalobca trvá na tvrdení, že dĺžka opravy a k tomu prislúchajúca dĺžka prenájmu náhradného vozidla bola v danom prípade primeraná. Žalovaný za účelom preukázania opaku nepoukázal na žiaden hodnoverný dôkaz. Tvrdenia uvedené v podanom odpore sú len nepodložené subjektívne názory žalovaného. Žalobca za neoprávnený tiež považuje odpočet tzv. pevných prevádzkových nákladov, ktoré mal poškodený ušetriť tým, že počas opravy nepoužíval svoje vozidlo. V danom smere sa jedná o ničím nepodloženú úvahu žalovaného, ktorá nemá reálny základ a ani právny rámec oprávnenosti. Je to len účelové krátenie poisťovne, ktoré je preukazované iba tvrdením žalovaného a ním

1Cb/34/2020

-5-

vypracovaným zložitým výpočtom, ktorý nemá oporu v zákone. V tejto súvislosti žalobca poukázal na príslušnú judikatúru, a to rozsudok NS SR sp. zn. 2 Obdo/48/2012, rozsudky Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6Co/100/2019 zo dňa 30.10.2019, sp. zn. 13Cob/26/2019 zo dňa 25.09.2019, sp. zn. 14Cob/204/2019 zo dňa 20.02.2020 V posledne menovanom odvolací súd konštatuje, že len zo samotnej skutočnosti výpočtu rozdielu technickej hodnoty vozidla podľa metodického pokynu nie je možné konštatovať dôvodnosť námietky žalovaného o znížení poistného plnenia. Žalobca ďalej uviedol, že poskytuje služby náhradného vozidla v rámci svojej podnikateľskej činnosti, čo nepochybne potvrdzuje aj výpis z obchodného registra. Tvrdenia žalovaného ohľadne oprávnenia žalobcu prenajímať náhradné vozidlo tretej osobe a typu financovania náhradného vozidla považuje za irelevantné, nakoľko všetky dokumenty oprávňujúce žalobcu k prenájomu vozidla ev.č. BL 341 KZ vrátane predloženého osvedčenia o evidencii boli žalovanému doručené ešte počas šetrenia poistnej udalosti. Uvedené napokon potvrdzuje poskytnutie čiastočného poistného plnenia na účet žalobcu. Za účelom preukázania

oprávnenia žalobcu užívať predmetné vozidlo žalobca predložil súdu kartu zákazníka obsahujúcu súhlas vlastníka vozidla s používaním tohto motorového vozidla. Pre úplnosť žalobca uviedol, že ide o operatívny leasing. Predkladané dokumenty teda nepochybne preukazujú oprávnenie žalobcu prenajímať dané vozidlo. Taktiež žalobca akékoľvek tvrdenia žalovaného o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu, či neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky považuje za neopodstatnené. Takéto postúpenie pohľadávky podľa ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov SR neodporuje zákonu. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak v obdobných prípadoch považovaná za platne uzatvorenú. V tomto smere žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/30/2019 zo dňa 25.04.2019. Tvrdenie žalovaného ohľadne postúpenia pohľadávky, či splynutia práva a povinnosti v jednej osobe má žalobca za nesprávne a zavádzajúce. V danom smere došlo k vzájomnému zápočtu nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. Predmetom zmluvy o postúpení tak nebolo postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. V zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody, a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/220/2017 zo dňa 17.01.2018. Záverom žalobca uviedol, že všetky podklady predkladané súdu má žalovaný k dispozícii, nakoľko tieto mu boli doručené pri uplatňovaní si náhrady škody.

5. Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec tunajšiemu súdu ako súdu príslušnému na jej prejednanie podľa § 10 ods. 3, § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUK“), nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k odporu uviedol, že v plnom rozsahu popiera nárok žalobcu a pridrižiava sa svojho vyjadrenia uvedeného v odpore zo dňa 17.10.2020. Žalovaný opätovne uviedol, že žalobca v konaní nepreukázal, že bol oprávnený s náhradným vozidlom disponovať a že bol oprávnený náhradné vozidlo prenechať do užívania tretej osobe a na základe akého právneho titulu, hoci ho v tomto smere zaťažuje dôkazné bremeno a súčasne je to podmienkou platného uzavretia podnájomnej zmluvy. V tomto smere žalovaný poukázal na uznesenie NS Českej republiky sp. z.n 28Cdo/1446/2007 zo dňa 30.05.2007, ako aj rozhodnutie NS Českej republiky sp. zn. 32Odo/359/2005 zo dňa 21.02.2006. Na to, aby žalobca ako leasingový nájomca na základe leasingovej zmluvy uzavretej s leasingovým prenajímateľom a súčasne vlastníkom predmetu leasingu (tzn. náhradného vozidla), mohol prenechať predmet leasingu (t. j. náhradné vozidlo) do užívania tretej osoby (tzn. poškodeného a to na základe Zmluvy o prenájme vozidla č. 657/7 zo dňa 4.12.2018 (ďalej aj len ako “Nájomná zmluva”), potreboval by na to súhlas vlastníka náhradného vozidla, ktorý by sa považoval za právny dôvod, na základe ktorého je náhradné vozidlo zverené do dočasného užívania poškodenému oprávnené. Žalovaný poukázal na ust. § 126, 129 Občianskeho zákonníka, § 495 Občianskeho zákonníka, § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom má za to, že dôvodom neplatnosti nájomnej zmluvy je nemožnosť plnenia. Prenajímateľ sa v danom prípade zaviazal na nemožné plnenie, nakoľko na základe nájomnej zmluvy prenechal poškodenému do dočasného užívania náhradné vozidlo, hoci nebol jeho vlastníkom a nebol ani oprávnený ním takto disponovať. Plnenie žalobcu tak bolo nemožným od počiatku, čo spôsobuje neplatnosť nájomnej zmluvy podľa ustanovenia § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to od počiatku. Žalobca nebol (resp. nepreukázal, že bol) oprávnený s náhradným vozidlom disponovať žiadnym spôsobom, a preto nemohol na základe nájomnej zmluvy platne na poškodeného “previesť” právo, hoc aj len dočasne, užívať náhradné vozidlo. Ak žalobca požičal náhradné vozidlo tretej osobe (odhliadnuc od tohto, či na to mal súhlas vlastníka, resp. držiteľa náhradného vozidla, alebo nie), nárok na úhradu nájomného nepatrí žalobcovi. Žalobca teda nebol oprávnený vystaviť poškodenému faktúru za nájom náhradného vozidla, keďže na to neexistoval žiadny právny dôvod. Čo sa týka započítania pohľadávok žalovaný uviedol, že započítanie vzájomných peňažných pohľadávok žalobcu a poškodeného by prichádzalo do úvahy iba v prípade, ak by tak žalobca
1Cb/34/2020

-6-

ako aj poškodený voči sebe v rovnakom čase mali dve peňažné pohľadávky spôsobilé na započítanie, pričom k vzájomnému zápočtu by došlo v momente, kedy by sa tieto peňažné pohľadávky kryli. Nakoľko žalobca nemal voči poškodenému pohľadávku spôsobilú na započítanie, nemohlo dôjsť ani

k započítaniu jeho domnej pohľadávky z titulu nájomného voči domnej pohľadávke poškodeného z titulu odplaty za poškodeným postupovanej pohľadávky na poistné plnenie na žalobcu. Z obsahu žaloby a jej príloh, resp. z obsahu repliky a jej príloh nevyplýva, že by poškodený faktúru za nájom náhradného vozidla (tzn. faktúru č. 180674 zo dňa 10.12.2018, znejúcu na sumu vo výške 319,20 eur s DPH), žalobcovi uhradil. Žalovaný zdôraznil, že faktúra nie je právnym titulom preukazujúcim právny dôvod a výšku vzniknutej pohľadávky. Žalobca teda nepreukázal, že by vo sfére poškodeného došlo v súvislosti s nájmom náhradného vozidla k vzniku škody (tzn. k úbytku, resp. zmenšeniu majetku poškodeného v dôsledku vynaloženia finančných prostriedkov na úhradu nákladov súvisiacich s nájmom náhradného vozidla), ktorá by mala byť žalovaným preplatená z povinného zmluvného poistenia škodcu. Žalobca nebol oprávnený uzavrieť s poškodeným Nájomnú zmluvu (ako podnájomnú zmluvu), ktorej predmetom nájmu bolo náhradné vozidlo. Žalobca nebol v čase uzavretia nájomnej zmluvy vlastníkom náhradného vozidla a nemal od vlastníka náhradného vozidla udelený súhlas na poskytnutie tohto vozidla do dočasného užívania tretej osobe (tzn. poškodenému). Nájomná zmluva je preto neplatná a žalobcovi na jej základe nesvedčí žiaden nárok na plnenie voči žalovanému. Žalovaný opätovne poznamenal, že je potrebné skúmať, či poškodený skutočne počas doby odo dňa 4.12.2018 do dňa 10.12.2018 potreboval mať k dispozícii náhradné vozidlo. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 9.10.2019, sp. zn.: 3Cob/81/2019, ako aj rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24.10.2018, sp. zn. 23Cb/66/2015. Je potrebné skúmať, či poškodený nevyhnutne potreboval náhradné vozidlo počas celej doby, za ktorú si žalobca uplatňuje náhradu skutočnej škody. Žalovaný ďalej uviedol, že faktúra, na ktorú žalobca poukazuje v replike, je faktúra č. 1185116 zo dňa 7.12.2020 vystavená spoločnosťou ALTERIA MOTOR, s. r. o., s.r.o., so sídlom Predmestská 90, 010 01 Žilina, IČO: 36 805 394, ako autoservisom, z ktorej jednoznačne vyplýva, že dátum dodania tovaru, poskytnutia služby je 7.12.2018 (napriek tomu bolo vozidlo odovzdané až 10.12.2018, pričom dôvod, prečo bolo poškodené vozidlo odovzdané až s odstupom troch dní, nie je žalovanému zrejmý), a naopak z ktorej dĺžka trvania nájmu náhradného vozidla nevyplýva, nakoľko o samotnej dĺžke trvania nájmu náhradného vozidla mal žalovaný možnosť sa prvýkrát oboznámiť, až momentom doručenia faktúry č. 180674 zo dňa 10.12.2018, ktorá bola vystavená žalobcom a súčasne žalovaný poukazuje na skutočnosť, že predmetom sporu, a teda spornou skutočnosťou medzi stranami sporu, nie je nárok vyplývajúci z opravy poškodeného vozidla, ale nárok vyplývajúci z faktúry vystavenej žalobcom z titulu nájmu náhradného vozidla. Žalovaný má za to, že v danom prípade je absolútne irelevantné, či uhradil faktúru za opravu poškodeného vozidla v plnej výške, resp. v jej časti, nakoľko touto faktúrou bola fakturovaná oprava poškodeného vozidla, pričom žalovaný nerozporoval a nerozporuje rozsah poškodenia zadokumentovaný (a následne opravený) na poškodenom vozidle. Žalovaný rozporuje to, že oprava poškodeného vozidla trvala dlhšie ako mala a to, že zo strany žalobcu nebolo v konaní preukázané, že nájom náhradného vozidla (aj s ohľadom na počet najazdených kilometrov týmto náhradným vozidlo počas trvania nájomného vzťahu) nebol účelný a nevyhnutný, ako aj to, že z povinného zmluvného poistenia škodcu sa má uhrádzať len skutočná škoda a nie preplatenie všetkých a akýchkoľvek výdavkov poškodeného. Žalovaný má ďalej za to, že žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi uplatneným nárokom na náhradu škody a škodovou udalosťou zo dňa 19.11.2018, spôsobenou prevádzkou vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Ohľadne otázky účelnosti vynaložených nákladov spojených s nájmom náhradného motorového vozidla žalovaný opakovane poukázal na judikatúru uvedenú v odpore zo dňa 17.10.2020. Žalobca na preukázanie dĺžky opravy motorového vozidla nepredložil kalkuláciu opravy s uvedením rozpisu jednotlivých položiek a náhradných dielov, ako aj s uvedením času práce. V danom prípade si poškodený (resp. žalobca) uplatňuje nárok na nájomné za obdobie 7 dní, čo je neprimerane dlhá doba trvania takéhoto nájomného vzťahu. Žalovaný akceptoval dobu trvania nájmu v rozsahu 4 dní, keď vychádzal z predpokladu, že táto doba zodpovedá štandardnej dĺžke opravy vozidla. Žalobca do dnešného dňa nepreukázal a racionálne neodôvodnil prečo bola dĺžka nájmu neprimeraná štandardnej dĺžke opravy. Za týmto účelom žalovaný opätovne navrhol vykonať v konaní výsluch štatutára autoservisu, ktorý opravu poškodeného vozidla vykonal, resp. výsluch ním poverenej osoby, ktorá opravu vozidla vykonal ako aj vykonať odborné vyjadrenie/znalecké dokazovanie, a to za účelom objasnenia dôvodov neúmerne dlhej opravy vozidla. Vo vzťahu k dôvodnosti odpočtu tzv. pevných nákladov žalobca opakovane uviedol, že predmetom konania je v podstate nárok na náhradu škody, ktorá bola spôsobená dopravnou nehodou, pričom v oblasti občianskeho práva platí zásada, že sa uhrádza iba skutočná škoda, ktorej výšku musí poškodený v súdnom konaní preukázať, z povahy veci jednoznačne vyplýva, že rozsah náhrady škody musí byť znížený o náklady/výdavky, ktoré poškodený ušetril tým, že nepoužíval poškodené motorové vozidlo, inak by na strane poškodeného došlo k bezdôvodnému obohateniu. Žalovaný opakovane v tejto súvislosti poukázal na Uznesenie Ústavného súdu ČR zo dňa 22.9.2011, sp. zn.: I. ÚS 1648/11,

Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 17.2.2012, sp. zn.: 4C/73/2011, Rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 16.10.2008, sp. zn.: 25Cdo/2703/2006. Zníženie poistného plnenia o sumu tzv. pevných nákladov na jeden najazdený kilometer považuje žalovaný za odôvodnený postup, neodporujúci príslušným ustanoveniam právnych predpisov a ustálenej rozhodovacej praxi súdov. Záverom žalovaný poukázal na ust. § 415 Občianskeho zákonníka, s tým, že konanie žalobcu, resp. vlastníka poškodeného motorového vozidla, nemožno za daných okolností považovať za 1Cb/34/2020

-7-

súladne s uvedeným zákonným ustanovením (neexistencia všeobecnej prevenčnej povinnosti). Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd prvej inštancie žalobu zamietol a aby uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

7. Dňa 22.02.2021 (podanie označené ako doplnenie listín) žalobca vzhľadom na vznesenú námietku žalovaného ohľadne neoprávneného prenájmu vozidla KIA Ceed, ev.č. BL 341 KZ, súdu predložil súhlas vlastníka náhradného vozidla s jeho prenájomom, ktorý bol udelený priamo žalobcovi. Žalobca trvá na tom, že prípadné porušenie povinností vyplývajúcich z leasingovej zmluvy žalobcom, zakladá právnu zodpovednosť žalobcu k vlastníkovi vozidla, čo však nemá žiaden vplyv na dôvodnosť nároku uplatneného v tomto konaní v zmysle príslušných ustanovení zákona o PZP. Zároveň dňa 22.03.2021 z opatrnosti predložil ako dôkaz „prehlásenie poistiteľa“ (žalovaného) zo dňa 10.12.2018 v predmetnej veci, ktorý by mal byť súčasťou súdneho spisu a ktorý nebol zrejme omylom uvedený v rámci podaného odporu, a ktorý zodpovedá skutkovým tvrdeniam uvádzaným v podanom odpore a to, že: servis vystavuje faktúru ešte pred odovzdaním opraveného motorového vozidla a zasiela ju poisťovni na vystavenie krycieho listu. Až po obdržaní krycieho listu servis vozidlo vydá poškodenému. Dátum dodania tovaru/služby uvedený na faktúre tak nie je možné automaticky považovať za dátum, kedy si poškodený aj fakticky mohol vyzdvihnúť vozidlo zo servisu. Okamih vystavenia faktúry za opravu totiž sám o sebe nie je spôsobilý zamedziť tomu, aby poškodený už nemusel v súvislosti s dopravnou nehodou vynakladať ďalšie finančné prostriedky. Žalovaný v danom smere v rámci prebiehajúceho konania nenamietal vyššie uvedené skutkové tvrdenia a teda ani dátum odovzdania opraveného vozidla späť poškodenému, a to dňa 10.12.2018, kedy došlo aj k vystaveniu krycieho listu poisťovňou.

8. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že sa pridriava písomne podanej žaloby. S poukazom na vyjadrenie k podanému odporu navrhol žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Nárok odvíja od vzniku škodovej udalosti, ktorou bola dopravná nehoda zo dňa 19.01.2018 v Ružomberku. Istina má nárok v dĺžke prenájmu motorového vozidla, ktoré korešponduje s dĺžkou opravy poškodeného motorového vozidla. Zvyšné krátenie nároku žalovaný oprel na tzv. odpočet pevných nákladov, k čomu sa tiež vyjadril.

9. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že sa opiera a poukazuje na písomné vyjadrenia v súdnej veci a z tohto dôvodu žalobu navrhuje v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

10. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v elektronickom spise, a to najmä návrhom na vydanie platobného rozkazu, správou o nehode, zákazkovým listom (č. zákazky HU001350), faktúrou č. 1185116, zmluvou o prenájme vozidla zo dňa 04.12.2018, účelom zapožičania motorového vozidla, faktúrou č. 180674, všeobecnými obchodnými podmienkami pre prenájom osobných motorových vozidiel, oznámením o postúpení pohľadávky, zmluvou o postúpení pohľadávky, prehlásením poistiteľa zo dňa 10.12.2018, oznámením o poistnom plnení zo dňa 29.05.2019, upomienkou, podacím lístkom, platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 31Up/1729/2020-16 zo dňa 05.10.2020, odporom proti platobnému rozkazu, vyjadrením žalobcu k odporu, kartou zákazníka, oprávnením na používanie motorového vozidla, postúpením veci Okresným súdom Banská Bystrica tunajšiemu súdu, výpismi z obchodného registra, vyjadrením žalovaného k vyjadreniu žalobcu k odporu žalovaného (duplika), vyjadrením žalobcu zo dňa 22.02.2021, súhlasom s prenájomom zo dňa 04.12.2015, vyjadrením žalobcu zo dňa 22.03.2021, s vyjadreniami strán k možnosti vykonať pojednávanie v súvislosti s prijatými opatreniami v zabránení šírenia Coronavírusu, a na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil a ustálil skutkový a právny stav:

11. Podľa čl. 8 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. ďalej len CSP), strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

12. Podľa § 185 ods. 1,2 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“),

(1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

(2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

1Cb/34/2020

-8-

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

14. Podľa § 11 ods. 6 písm. a) a b) Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

15. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

16. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi 20) a je povinný tento nárok preukázať. 21)

17. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

18. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

19. Podľa § 526 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením

postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

20. V prejednávanej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dňa 19.11.2018 došlo v obci Ružomberok ku škodovej udalosti spôsobenej poškodenému E. P., K. X, XXX XX I., na motorovom vozidle Hyundai i30, ev. č. RK 639 BU. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Peugeot Partner, ev. č. RK 952 CH poisteného v poisťovni žalovaného, poisťnú udalosť žalovaný eviduje pod č. 18.20007.0034218. Poškodený si nechal svoje motorové vozidlo opraviť, pričom opravu vykonala spoločnosť ALTERIA MOTOR, s.r.o., Predmestská 90, 010 01 Žilina, IČO: 36 805 394, za ktorú bola následne poškodenému vystavená faktúra č. 1185116 zo dňa 07.12.2018 na sumu 620,88 eur. Žalovaný dňa 10.12.2018 vystavil krycí list (prehlásenie poisťiteľa zo dňa 10.12.2018), v ktorom oznámil opravcovi (ALTERIA MOTOR), že mu uhradí čiastku 620,88 eur. Táto suma nie je v konaní rozporovaná. V dôsledku poisťnej udalosti poškodený užíval náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb vrátane prepravy do práce (Ružomberok - Martin), a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu v zmysle Zmluvy o nájme č. 657/7 zo dňa 04.12.2018. Predmetom uvedenej zmluvy o nájme bol prenájom motorového vozidla Kia Ceed BL 341KZ pre poškodeného E. P. na obdobie od 04.12.2018 do 10.12.2018 za denné nájomné 45,60 eur. Po ukončení nájmu žalobca poškodenému vystavil faktúru č. 180674 zo dňa 10.12.2018, s dátumom splatnosti dňa 24.12.2018 na sumu 319,20 eur. Poškodený uzatvoril so žalobcom dňa 10.12.2018 zmluvu o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poisťnej udalosti zo dňa 19.11.2018 na vozidle Hyundai i30, ev. č. RK 639 BU z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla vo výške 319,20 eur. V zmysle predmetnej zmluvy vyplynulo, že zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné nároky sa podpisom tejto zmluvy započítavajú, pričom SETCAR si bude pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Podľa Oznámenia o postúpení pohľadávky postupca - E. P., K. XXXX/X, XXX XX I. žalovanému oznámil postúpenie predmetnej pohľadávky vo výške 319,20 eur subjektu SetCar sk, a.s., so sídlom Priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50387189 a zároveň učinil výzvu na jej úhradu na označené číslo účtu. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 29.05.2019 žalovaný oznámil poškodenému šetrenie

1Cb/34/2020

-9-

udalosti tak, že priznal poisťné plnenie za náhradné vozidlo vo výške 171,71 eur, pričom akceptoval sumu za požičané vozidlo vo výške 182,40 eur (nepriřzané položky vo výške 136,80 eur) a odpočítal odpočet pevných

nákladov v sume 10,69 eur. Žalovaný v oznámení uviedol, že vyrovnanie za náhradné vozidlo je možné uhradiť iba za dobu, ktorá je obvyklá na opravu poškodeného vozidla a toto stanovila poisťovňa na dobu 4 dni (namiesto 7 dní). Žalobca pred podaním žaloby doručil žalovanému upomienku č. 20200098, na ktorú žalovaný nereagoval.

21. Vzhľadom na obsah procesnej obrany žalovaného, ktorý namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, zaoberal sa súd primárne hodnotením tejto časti obrany žalovaného. Žalobca si uplatnil právo, ktoré je určené predmetom tohto konania ako postupník, ktorý mal v zmysle jeho tvrdení a predložených dôkazov nadobudnúť žalovanú pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2018. Podľa Oznámenia o postúpení pohľadávky (čl.8) postupca - E. P., K. XXXX/X, XXX 01 I. žalovanému oznámil postúpenie predmetnej pohľadávky vo výške 319,20 eur subjektu SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50387189 a zároveň učinil výzvu na jej úhradu na označené číslo účtu. Skutočnosť, že sa uvedené oznámenie o postúpení pohľadávky dostalo do dispozičnej sféry žalovaného, a teda, že mu bolo doručené, v konaní sporná nebola a zároveň toto oznámenie bolo spolu so žalobou a jej prílohami žalovanému v tomto konaní riadne doručené. Vo všeobecnej rovine súd konštatuje, že postúpením pohľadávky dochádza ku zmene jedného zo subjektov záväzkového vzťahu, a to konkrétne ku zmene subjektu veriteľa. Voči dlžníkovi / v prejednávanej voči žalovanému/, je postúpenie právne účinné až doručením oznámenia postupcu o tom, že ku postúpeniu došlo. Realizáciou oznámenia o postúpení pohľadávky voči dlžníkovi zo strany postupcu berie na seba postupca riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník svoj záväzok tretej osobe - postupníkovi označenému v oznámení o postúpení pohľadávky. Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku, než ku zmene v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva o postúpení pohľadávok bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného

veriteľa /v tejto časti poukazuje súd na publikáciu: Fekete, I: Občiansky zákonník, 2. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011. str. 1509/. Oznámenie postupcu dlžníkovi o tom, že došlo ku postúpeniu / tzv. notifikácia/ je skutočnosťou, na ktorú právo viaže vznik povinnosti dlžníka plniť postupníkovi /rovnaký záver vyplýva z rozsudku NS ČR sp.zn. 32Cdo/4511/2009 z 15.12.2011/. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal platnosť a existenciu Zmluvy o postúpení pohľadávky. Dlžník sa v takom prípade nemôže úspešne dovolávať neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie preukazoval Zmluvou o postúpení pohľadávky postupník /rovnako R 119/2003 - Zbierka súdnych rozhodnutí a stanovísk/. Práve vo väzbe na uvedené závery vyplývajúce z označených rozhodnutí a skutočnosť, že žalobca už v žalobe vo vzťahu ku svojej aktívnej vecnej legitímácii označoval uvedené Oznámenie o postúpení pohľadávky, vychádzal súd v prejednávanej veci zo záveru, že toto Oznámenie zakladá aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu ako postupcu v tomto konaní. Podľa bodu 3 zmluvy o postúpení pohľadávky, postupca súčasne s postúpenou pohľadávkou postúpil žalobcovi všetko príslušenstvo a všetky práva súvisiace s touto pohľadávkou. Pokiaľ teda žalovaný namietal neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, súd vo svetle vyššie uvedených záverov vyhodnotil námietku žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu ako nedôvodnú.

22. Žalovaný nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní odvodzoval od ďalšej skutočnosti, a sice pre neplatnosť nájmovej zmluvy, na základe ktorej prenajal náhradné motorového vozidlo poškodenému. Žalovaný namietal, že žalobca neoprávnene prenajal vozidlo KIA Ceed ev.č. BL 341 KZ, nakoľko nebol vlastníkom resp. držiteľom tohto vozidla a v prípade ak bol oprávnený náhradné vozidlo prenajať iba s predchádzajúcim súhlasom vlastníka (a držiteľa) náhradného vozidla, je potrebné aby to žalobca v konaní preukázal. Taktiež namietal, že žalobca nepreukázal o aký typ financovania náhradného vozidla v danom prípade ide. Súd považuje tieto tvrdenia žalovaného za irelevantné. Žalobca na preukázanie oprávnenia prenajať náhradné vozidlo predložil v konaní súhlas vlastníka náhradného vozidla (ČSOB Leasing, a.s.) s prenájmom, ktorý bol udelený priamo žalobcovi ako aj kartu zákazníka obsahujúcu súhlas vlastníka s používaním tohto motorového vozidla. Pokiaľ ide o typ financovania náhradného vozidla, bolo preukázané, že sa jedná o operatívny leasing. Súd podotýka, že akékoľvek pochybnosti žalovaného ohľadne platnosti zmluvy o nájme nie sú na mieste, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že žalovaný poskytol čiastočne poistné plnenie na účet žalobcu. Nad rámec už uvedeného súd dodáva, že prípadné porušenie povinnosti vyplývajúce z leasingovej zmluvy žalobcom, zakladá zodpovednosť žalobcu k vlastníkovi vozidla, ktorá skutočnosť nemá vplyv na dôvodnosť nároku uplatneného v tomto konaní podľa príslušných ustanovení zákona o PZP. Súd s poukazom na uvedené skutočnosti považuje za bezpredmetné aj tvrdenie žalovaného ohľadne splnutia práva a povinnosti v jednej osobe v zmysle § 584 zákona č. 40/4964 Zb.

1Cb/34/2020

-10-

23. Po skonštatovaní aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní sa súd zaoberal hodnotením zvyšnej časti procesnej obrany žalovaného. Pokiaľ žalovaný vo svojich vyjadreniach namietal, že žalobca v žalobnom návrhu nedostatočne špecifikoval skutočnosti a dôkazy, o ktoré opiera svoj návrh, súd považuje tieto

tvrdenia za neopodstatnené. Predmetný nárok na náhradu nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla v danom prípade žalobca dostatočne konkretizoval, pričom na podporu svojich tvrdení predložil relevantné dôkazy, ktoré boli žalovanému v konaní spolu so žalobou, resp. návrhom na vydanie platobného rozkazu riadne doručené. Návrh na vydanie platobného rozkazu spĺňa náležitosti uvedené v zákone č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, a to aj s poukazom na § 3 ods. 4 predmetného zákona. Súd v tejto súvislosti podotýka, že je zrejmé, že predmetné listinné dôkazy preukazujúce skutočnosti uvedené v žalobe boli žalovanému

doručené aj pred tým, keďže tvorili podklad pri rozhodovaní žalovaného o ukončení šetrenia poistnej udalosti (viď oznámenie o poistnom plnení zo dňa 29.05.2019) a na základe toho poskytol žalovaný žalobcovi čiastočné plnenie.

24. V konaní bolo na základe vykonaného dokazovania preukázané, že dňa 19.11.2018 došlo v obci Ružomberok ku škodovej udalosti spôsobenej poškodenému E. P., K. X, XXX XX I., na motorovom vozidle Hyundai i30, ev. č. RK 639 BU. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Peugeot Partner, ev. č. RK 952 CH poisteného v poisťovni žalovaného, poisťnú udalosť žalovaný eviduje pod č. 18.20007.0XXX218. Poškodený si nechal svoje motorové vozidlo opraviť, pričom opravu vykonala spoločnosť ALTERIA MOTOR, s.r.o., Predmestská 90, 010 01 Žilina, IČO: 36 805 394, za ktorú bola následne poškodenému vystavená faktúra č. 1185116 zo dňa 07.12.2018 na sumu 620,88 eur. Žalovaný dňa 10.12.2018 vystavil krycí list (prehlásenie poistiteľa zo dňa 10.12.2018), v ktorom oznámil oprávcovi (ALTERIA MOTOR, s.r.o.), že mu uhradí čiastku 620,88 eur. V dôsledku poisťnej udalosti poškodený užíval náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb vrátane prepravy do práce (Ružomberok - Martin), a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu v zmysle Zmluvy o nájme č. 657/7 zo dňa 04.12.2018. Predmetom uvedenej zmluvy o nájme bol prenájom motorového vozidla Kia Ceed BL 341KZ pre poškodeného E. P. na obdobie od 04.12.2018 do 10.12.2018 za denné nájomné 45,60 eur. Po ukončení nájmu žalobca poškodenému vystavil faktúru č. 180674 zo dňa 10.12.2018, s dátumom splatnosti dňa 24.12.2018 na sumu 319,20 eur. Poškodený uzatvoril so žalobcom dňa 10.12.2018 zmluvu o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poisťnej udalosti zo dňa 19.11.2018 na vozidle Hyundai i30, ev. č. RK 639 BU z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla vo výške 319,20 eur. V zmysle predmetnej zmluvy vyplynulo, že zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné nároky sa podpisom tejto zmluvy započítavajú, pričom SETCAR si bude pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Podľa Oznámenia o postúpení pohľadávky postupca - E. P., K. XXXX/X, XXX 01 Ružomberok žalovanému oznámil postúpenie predmetnej pohľadávky vo výške 319,20 eur subjektu SetCar sk, a.s., so sídlom Priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50387189 a zároveň učinil výzvu na jej úhradu na označené číslo účtu. Oznámením o poisťnom plnení zo dňa 29.05.2019 žalovaný oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že priznal poisťné plnenie za náhradné vozidlo vo výške 171,71 eur, pričom akceptoval sumu za požičané vozidlo vo výške 182,40 eur (nepripravené položky vo výške 136,80 eur) a odpočítal odpočet pevných nákladov v sume 10,69 eur. Žalovaný v oznámení uviedol, že vyrovnanie za náhradné vozidlo je možné uhradiť iba za dobu, ktorá je obvyklá na opravu poškodeného vozidla a toto stanovila poisťovňa na dobu 4 dni (namiesto 7 dní).

25. V posudzovanej veci bolo sporné nepriznanie poisťného plnenia v rozsahu 3 dní. Žalovaný priznal poisťné plnenie len v rozsahu 4 dní prenájmu, nakoľko dobu 7 dní považoval za neúmernú, a to s poukazom na obvyklú dobu opravy motorových vozidiel. Vysvetlenie uvedené v oznámení zo dňa 29.05.2019 o vybavení poisťnej udalosti žalobca považuje za nedostatočné a ničím nepodložené. Je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ ide o oprávnenú dobu nájmu, resp. oprávnené obdobie, počas ktorého je možné preplatenie nákladov za zapožičanie náhradného motorového vozidla, súd má v zmysle ust. § 11 ods. 6,7 zákona ZoPZP za to, že jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o poisťnom plnení a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok poškodenému ako oprávnenému. Súd je toho názoru, že až do momentu, kým poisťovateľ poškodenému neoznámí ukončenie poisťnej udalosti, neoznámí poisťné plnenie a v akej výške mu poisťné plnenie poskytne, má poškodený nárok na náhradné vozidlo. Až do dňa nasledujúceho po tomto oznámení poškodený nemá nárok na náhradné vozidlo a od tohto momentu poškodenému teda nevzniká ani právo na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla. Z výsledkov vykonaného dokazovania v predmetnej veci je zrejmé, že žalovaný oznámil poškodenému listom zo dňa 29.05.2019 výšku poisťného plnenia 171,71 eur, ktorá skutočnosť nie je medzi stranami sporná. Vychádzajúc z vyššie uvedeného sa súd stotožnil s tvrdením žalobcu, že oprávnená doba nájmu je tak ako si uplatnil, t.j. do 10.12.2018. Súd má za to, že najskôr až dňom 29.05.2019 sa poškodený dozvedel, resp. mohol dozvedieť o ukončení poisťnej udalosti a výške poisťného plnenia. Žalobca má tak právo na preplatenie prenájmu motorového vozidla za celú dobu užívania náhradného motorového vozidla, t.j. od 04.12.2018 do 10.12.2018. V tomto smere je potrebné uviesť, že poškodený nevedel a ani nemohol ovplyvniť dobu, za ktorú žalovaný ukončil šetrenie poisťnej udalosti a vyplatil škodu, a preto mu nemôže byť na škodu, že

1Cb/34/2020

-11-

mal po tento čas zapožičané náhradné motorové vozidlo. Súd zdôrazňuje, že sa jedná o časovú súvislosť riešenia likvidácie škodovej udalosti, ktorú poškodený nemôže nijak ovplyvniť. Navyiac poškodený nemôže nijako ovplyvniť ani dĺžku opravy poškodeného vozidla. Taktiež nemôže ovplyvniť

vydanie vozidla autoservisom až po doručení krycieho listu, čo je zaužívaná a bežná prax. Až po obdržaní krycieho listu servis vozidlo vydá poškodenému. Dátum dodania tovaru/služby na faktúre (07.12.2018) tak nie je možné automaticky považovať za dátum, kedy si poškodený aj fakticky mohol vyzdvihnúť vozidlo zo servisu. Opravené vozidlo bolo odovzdané poškodenému späť dňa 10.12.2018, kedy aj došlo k vystaveniu krycieho listu poisťovňou (žalovaným). V tomto smere preto súd považuje tvrdenie žalovaného uvádzané v duplike, že dátum poskytnutia tovaru služby na faktúre č. 1185116 vystavenej spoločnosťou ALTERIA MOTOR, s.r.o. je 07.12.2018, pričom dôvod prečo bolo poškodené vozidlo odovzdané s odstupom troch dní nie je žalovanému zrejmé, za bezpredmetné. Súd taktiež dodáva, že okamih vystavenia faktúry za opravu sám o sebe nie je spôsobilý zamedziť tomu, aby poškodený už nemusel v súvislosti s dopravnou nehodou vynakladať ďalšie finančné prostriedky. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný uhradil autoservisu spoločnosti ALTERIA MOTOR, s.r.o. za opravu poškodeného vozidla faktúru č. 1185116 v plnej výške, ktorá skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Na základe oznámenia zo dňa 29.05.2019 uhradil žalovaný poškodenému resp. žalobcovi poistné plnenie vo výške 171,71 eur. Súd poukazuje na to, že z predložených listín nepochybne vyplýva nevyhnutnosť a potreba prenajatého vozidla poškodeným, keďže vozidlo mal poškodený nutne k dispozícii do 10.12.2018. Súd mal preukázané, že poškodený si prenajal náhradné motorové vozidlo na dobu od 04.12.2018 do 10.12.2018 v trvaní 7 dní, nakoľko jeho motorové vozidlo bolo po škodovej udalosti zo dňa 19.11.2018 v autoservise. Po uvedení dobu nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného motorového vozidla bol potrebný z dôvodu zabezpečenia nevyhnutných potrieb, t.j. dochádzky do práce (z Ružomberka do Martina). Ide teda o účelne vynaložené náklady. Škoda definovaná ako nájomné za zapožičanie náhradného vozidla je podľa názoru súdu škodou, ktorá sa kryje z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu. Súd konštatuje, že doba nájmu náhradného vozidla od 04.12.2018 do 10.12.2018 je primeraná a je to doba, ktorá je v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a opravou vozidla, keď uvedené skutočnosti vyplývajú aj zo zmluvy o nájme motorového vozidla č. 657/7 zo dňa 04.12.2018, kde žalobca v pozícii prenajímateľa zapožičal poškodenému náhradné motorové vozidlo Kia Ceed BL 341KZ od 04.12.2018 do doby počas nevyhnutného času opravy, t.j. do 10.12.2018 za zmluvné nájomné vo výške 45,60 eur/deň. V tejto časti procesnej obrany žalovaného vrátane judikatúry súd poukazuje na závery rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13Cob/111/2017 zo dňa 22.11.2017, podľa ktorého pre posúdenie nutnosti a účelnosti nákladov na zapožičanie motorového vozidla bolo podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a musel si zapožičať náhradné vozidlo po dobu jeho opravy, čo bolo preukázané v rámci dôkaznej povinnosti žalobcu. Náhradu nákladov vynaložených poškodením účastníkom dopravnej nehody na náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poistnou udalosťou - dopravnou nehodou, ktorej účastníkom bol poškodený ako právny predchodca žalobcu. Žalobca preukázal zmluvu, ktorá spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie motorového vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil, ale do ktorej sa dostal vinou klienta žalovaného, t.j. poškodenému bol vnútený tento stav, a ak sa z tohto nie dobrovoľného skutkového a právneho stavu, do ktorého sa poškodený dostal si uplatnil voči žalovanému ako poisťovní náhradu nákladov s touto situáciou vzniknutých, a to náhradu nákladov za zapožičanie motorového vozidla, tak takémuto nároku bolo na mieste vyhovieť. Náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti používať svoje vlastné vozidlo. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajú v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktoré mu má nahradiť, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci (rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2Cob/134/2014 a sp.zn. 2Cob/328/2014).

26. Pokiaľ žalovaný navrhol vykonať znalecké dokazovanie ohľadom toho, aká je obvyklá doba opravy poškodeného vozidla vyžiadanim si odborného vyjadrenia, ako aj výsluchom poškodeného a štatutára servisu, je potrebné poznamenať, že súd je subjektom, ktorý určuje, čo sa bude dokazovať, ako bude dokazovanie prebiehať, ktoré skutočnosti bude považovať za preukázané a ktoré dôkazy vykoná. Významné povinnosti patria v rámci dokazovania aj účastníkom konania. Súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy. Výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, je výlučne na súde (§ 185 ods. 1 CSP). V tejto súvislosti súd konštatuje, že žalovaným navrhnuté dôkazy považuje z hľadiska posúdenia dôvodnosti nároku za irelevantné, nakoľko nič nemení na možnostiach poškodeného ovplyvniť dĺžku opravy. Nejedná sa teda o dôkazy, ktorými by bolo možné preukázať rozhodujúcu skutočnosť, a preto ich súd nevykonával.

27. Súd poznamenáva, že skutočnou škodu sa rozumie majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, čo na vrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Skutočnou škodu je aj nájomné za prenájaté motorové vozidlo. Bola preukázaná aj príčinná súvislosť, keď škodová udalosť, a to poisťná udalosť skutočne spôsobila škodu, o náhradu ktorej v konaní išlo.

Súdna prax
1Cb/34/2020

-12-

považuje za skutočnú škodu nie len prípady zmenšenia, ale aj prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, v konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť využívať vlastné motorové vozidlo riešil požičaním náhradného vozidla a cenu za prenájom požičaného vozidla po dobu opravy svojho vozidla, ktorú uplatňoval v súdnom spore, pričom cena nájmu zodpovedala výdavkom, ktoré poškodenému, resp. právnenému predchodcovi žalobcu vznikli, ktoré by inak nenastali, ak by mohol používať svoje vlastné vozidlo. S poukazom na vyššie uvedené súd zdôrazňuje, že v prejednávanvej veci oproti skutkovým východiskám veci, ktorých sa týkajú rozhodnutia označené žalovaným v tejto veci procesnej obrany, presadí sa ako určujúca okolnosť, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol donútený požičať si náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poisťnej udalosti zavinenej klientom žalovaného, teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania. Na samotný vznik poisťnej udalosti a v dôsledku nej na vzniknutú škodu nemal poškodený žiadny vplyv a zabezpečením náhradného vozidla za poškodené vozidlo po poisťnej udalosti riešil len dôsledky zapríčinené poisťnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav, do ktorého sa v dôsledku poisťnej udalosti dostal, hoci to nechcel.

28. Pokiaľ išlo o postup žalovaného, že odpočítal tzv. pevné náklady vo výške 10,69 eur, ako náklady ktoré by vznikli používaním vlastného motorového vozidla, súd takýto postup hodnotí ako nedôvodný. V tomto smere nebol preukázaný žalovaným, ktorého ťaží dôkazné bremeno, skutkový hmotnoprávny základ dôvodnosti takéhoto postupu u žalovaného. Žalovaný nekonkretizoval ani v rámci predsúdnej komunikácie, ani v samotnom konaní uvedením konkrétneho skutkového tvrdenia, o aký konkrétny hmotnoprávny nárok žalovaného v tejto časti ide a akým spôsobom žalovaný dospel k výške tejto sumy. V nadväznosti na to nebol ani v tejto časti správny postup žalovaného pri odpočítavaní sumy 10,69 eur z poskytnutého poisťného plnenia poškodenému dôvodný a správny. Pokiaľ žalovaný v tomto smere mienil zohľadniť tzv. amortizáciu, súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Obo/48/2012 zo dňa 28.03.2013, ktoré závery takýto postup hodnotia ako rozporný so zásadou nikoho nepoškodzovať (neminem laedere).

29. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poisťného plnenia žalobcovi žalovaným v sume 171,71 eur je potom žalobcom v konaní uplatnená pohľadávka vo výške 147,49 eur uplatnená dôvodne, a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1,2 zákona č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotnoprávnych ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

30. Súd vykonané dokazovanie hodnotil v zmysle § 191 CSP, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na citované zákonné ustanovenia súd posúdil skutkovú a právnu dôvodnosť žaloby tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia. Súd opätovne zdôrazňuje, že je nepochybné, že poškodený si zapožičal vozidlo na základe písomnej zmluvy s riadne dohodnutou cenou nájmu, a to po dobu zotrvania vozidla v oprave, pričom dĺžka nebola poškodeným ovplyvniteľná, a tieto náklady spojené s nájmom sú v zmysle ustálenej judikatúry škodou spočívajúcou vo vynaložení nákladov poškodeného na požičanie veci, ktorá má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou. Súd nezistil žiadny dôvod neposkytnúť poškodenému, resp. žalobcovi náklady nájmu v plnej výške. Pokiaľ žalovaný namietal nutnosť, účelnosť a dĺžku nájomného vzťahu, relevantným spôsobom nepreukázal opodstatnenosť takej námietky. Súd posúdil, že skutočná výška škody v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je žalovaná istina, t.j. náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Pre posúdenie nutnosti

a účelnosti je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať vozidlo až do vydania vozidla. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca žalovaného. Poškodený bol predsa obmedzený už samotným poškodením vozidla.

31. V závere súd dodáva, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Z tohto dôvodu sa súd zaoberal len podstatnými námietkami vo vzťahu k prejednávanej veci, ktoré považoval z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci za relevantné.

32. Na základe uvedených skutočností a podľa citovaných zákonných ustanovení zaviazal súd žalovaného na zaplatenie žalovanej istiny žalobcovi, predstavujúcej náklady za nájom náhradného motorového vozidla.

1Cb/34/2020

-13-

33. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. O trovách konania teda súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a to tak, že žalobcovi, ktorý mal v spore plný úspech, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu

práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu,

ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov; ak ide o rozhodnutie vo veciach maloletých detí - rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia.